

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 929

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 5 noiembrie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 477 din 12 iulie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 14 alin. (1) lit. l) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. IV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004 și ale art. 12 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare.....	2-6
Decizia nr. 502 din 17 iulie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (2) din Legea nr. 130/2015 pentru completarea Legii nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice	7-9
ACTE ALE COMITETULUI INTERMINISTERIAL DE FINANȚĂRI, GARANȚII ȘI ASIGURĂRI	
211. — Hotărâre pentru aprobarea Normei „Asigurarea pe termen scurt, în numele și în contul statului, a riscului de neplată la extern, riscuri nonpiață și riscuri temporar nonpiață” (NI-ASR-07-VIII/0)	10-14
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
184. — Ordin privind modificarea Metodologiei de stabilire a prețurilor pentru energia termică livrată în SACET din centrale cu unități de cogenerare care nu beneficiază de scheme de sprijin pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență, aprobate prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 111/2014	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 477**

din 12 iulie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 14 alin. (1) lit. I) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. IV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004 și ale art. 12 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 14 alin. (1) lit. I) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale cap. IV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004 și ale art. 12 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, excepție ridicată de Petre Nica, Floricel Cârnaru, Valerica Vlad, Florian Marinuș, Tudor Teodorescu, Stelian Roman, Constantin Bunea, Ioan Bacalu, Maria Marinescu, Petre Croitoru, Florina Năstase, Florea Ciurea, Iacob Șerban, Eugen Silviu Filios și Victor Calotă, în Dosarul nr. 1.909/87/2016 al Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ fiscal, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 109D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 802D/2017, nr. 1.187D/2017, nr. 1.606D/2017 și nr. 2.578D/2017, având ca obiect aceleași excepții de neconstituționalitate, ridicate de Ionel Dârlă, Alexandru Lazăr, Ștefan Dinică, Maricel Ifrim, Marin Stan, Ion Băroiu, Constantin Dona, Dumitru Costache, Dumitru Moise, Alexandru Ancuța, Aurel Parmac, Costică Panaite, Vasile Epure, Ion Niculae, Ionel Tăbăcaru, Ion Cepan, Ion Potoașcă, Vasilica Stroe, Niță Botin, Gheorghe Voinea, Gheorghe Lădaru, Angela Udrea, Ștefan Sorica, Cornelia Toma Dumitrescu, Constantin Tudor, Ștefan Zaharescu, Niculae Constantin, Vasile Anton, Gheorghe Tudor și Ștefan Constantin, în dosarele nr. 9.903/3/2016 și nr. 25.910/3/2016 ale Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Ilie Drăgulin în Dosarul nr. 19.382/3/2016 al Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și de Niculae Luminosu, Dumitru Dorel Otescu, Iosif Benteu, Viorel Jivan, Ladislau Alexandru Krivan, Rudolf Fazakas și Dorina Otescu, în Dosarul nr. 837/30/2017 al Tribunalului Timiș — Secția I civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că la dosarele nr. 109D/2017, nr. 802D/2017, nr. 1.187D/2017 și nr. 1.606D/2017, autorii excepției au depus concluzii scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 802D/2017, nr. 1.187D/2017, nr. 1.606D/2017 și nr. 2.578D/2017, la Dosarul nr. 109D/2017, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. În Dosarul Curții Constituționale nr. 109D/2017, prin Încheierea din 13 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.909/87/2016, **Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, ale art. 14 alin. (1) lit. I) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, ale cap. IV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 și ale art. 12 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantul Petre Nica, Floricel Cârnuș, Valerica Vlad, Florian Marinuș, Tudor Teodorescu, Stelian Roman, Constantin Bunea, Ioan Bacalu, Maria Marinescu, Petre Croitoru, Florina Năstase, Florea Ciurea, Iacob Șerban, Eugen Silviu Filios și Victor Calotă.

8. În dosarele Curții Constituționale nr. 802D/2017 și nr. 1.187D/2017, prin Sentința civilă nr. 11.585 din 16 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 9.903/3/2016, și, respectiv, prin Încheierea din 6 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 25.910/3/2016, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, ale art. 14 alin. (1) lit. I) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, ale cap. IV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 și ale art. 12 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantul Ionel Dărlă, Alexandru Lazăr, Ștefan Dinică, Maricel Ifrim, Marin Stan, Ion Băroiu, Constantin Dona, Dumitru Costache, Dumitru Moise, Alexandru Ancuța, Aurel Parmac, Costică Panaite, Vasile Epure, Ion Niculae, Ionel Tăbăcaru, Ion Cegan, Ion Potoașcă, Vasilica Stroe, Niță Botin, Gheorghe Voinea, Gheorghe Lădaru, Angela Udrea, Ștefan Sorica, Cornelia Toma Dumitrescu, Constantin Tudor, Ștefan Zaharescu, Niculae Constantin, Vasile Anton, Gheorghe Tudor și Ștefan Constantin.

9. În Dosarul Curții Constituționale nr. 1.606D/2017, prin Sentința nr. 1.049 din 27 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 19.382/3/2016, **Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, ale art. 14 alin. (1) lit. I) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, ale cap. IV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 și ale art. 12 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantul Ilie Drăgulin.

10. În Dosarul Curții Constituționale nr. 2.578D/2017, prin Încheierea civilă din 14 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 837/30/2017, **Tribunalul Timiș — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, ale art. 14 alin. (1) lit. I) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, ale cap. IV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 și ale art. 12 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantul Niculae Luminos, Dumitru Dorel Otescu, Iosif Benteu, Viorel Jivan, Ladislau Alexandru Krivan, Rudolf Fazakas și Dorina Otescu.

11. În toate aceste dosare, excepția de neconstituționalitate a fost ridicată în cadrul soluționării unor cauze având ca obiect soluționarea cererilor formulate de reclamantul, autori ai excepției de neconstituționalitate, prin care solicitau: plata, începând cu 1 ianuarie 2012, a indemnizației prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004; calcularea indemnizației reparatorii utilizând drept indicator câștigul salarial mediu brut; restituirea indemnizației reparatorii neacordate conform prevederilor Legii nr. 283/2011; restituirea contribuției de asigurări sociale de stat în procent de 5,5% reținute ilegal.

12. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin, în esență, că au fost prejudiciați prin nefolosirea algoritmului de calcul al indemnizației reparatorii instituit de art. 4 alin. (2) din Legea nr. 341/2004 — potrivit căruia indemnizația se calculează raportat la salariul mediu brut aferent anului pentru care se face plata — și, ca atare, dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale. Astfel, autorii excepției susțin că dispozițiile de lege criticate — norme temporare — îi discriminează prin modul de calcul al indemnizațiilor stabilite de Legea nr. 341/2004, și anume prin raportarea la indemnizația aflată în plată în octombrie 2010, iar nu la câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat. De asemenea, autorii excepției susțin că dispozițiile de lege contravin prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece revoluționarii sunt discriminați în raport cu alte categorii de persoane cărora li s-a restituit, în mod real, procentul de 15% cu care le-a fost diminuat venitul. Textele de lege criticate au fost introduse prin nesocotirea principiilor de drept stabilite prin Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. Astfel, în timp ce absolut toate categoriile prevăzute de Legea nr. 118/2010 au beneficiat în mod real de restabilirea drepturilor salariale și asigurărilor sociale, în raport cu nivelul avut anterior diminuării cu 25%, respectiv 15%, persoanele vizate de Legea nr. 341/2004 au beneficiat doar formal de reîntregirea venitului, deoarece, „prin neluarea în considerare a algoritmului de calcul, prevăzut la art. 4 și art. 5 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 341/2004, diminuarea cu 15% a drepturilor revoluționarilor la indemnizația reparatorie și indemnizația lunară a persistat și persistă.” Discriminarea operează atât față de celelalte categorii de beneficiari ai Legii nr. 341/2004, cât și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987. Autorii excepției mai susțin, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 22 alin. (1) și art. 47 alin. (2), deoarece indemnizația prevăzută de Legea nr. 341/2004, indemnizație care nu se mai acordă, potrivit dispozițiilor de lege criticate, a constituit singura sursă de venit și a folosit la garantarea împrumuturilor obținute de la bănci. Or, cetățenii au dreptul și la măsuri de asistență socială. În continuare se susține că dispozițiile criticate contravin și art. 53 din Constituție, referitor la condițiile în care poate fi restrâns exercițiul unor drepturi sau libertăți. Astfel, atât diminuarea indemnizațiilor de revoluționari, cât și neacordarea indemnizațiilor prevăzute la art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004 nu au justificare adecvată și nu respectă proporționalitatea în raport cu situația care le-a determinat. Astfel, viciile de neconstituționalitate s-au păstrat și prin reglementarea celorlalte norme criticate, prin care s-a prelungit soluția neacordării indemnizației prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004 și, de asemenea, s-au plafonat celelalte indemnizații prevăzute de Legea nr. 341/2004, fără a se utiliza algoritmul de calcul prevăzut de lege. Or, prin Decizia nr. 314 din 5 iunie 2014, paragraful 23, Curtea Constituțională a reținut că măsura de suspendare repetată a acestor drepturi, pentru

mai mulți ani la rând, ar putea afecta caracterul previzibil al normelor de lege, creând incertitudine cu privire la existența acestor drepturi.

13. **Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ fiscal** nu și-a exprimat opinia asupra temeiniciei excepției de neconstituționalitate. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale** consideră că prevederile de lege criticate nu sunt contrare dispozițiilor constituționale invocate, deoarece reprezintă măsuri adoptate de legiuitor în vederea stabilirii echilibrului bugetar și reducerii cheltuielilor bugetare. Autoritățile statului dispun de o marjă largă de apreciere pentru reglementarea politicilor lor sociale, dată fiind cunoașterea directă a propriei societăți și a nevoilor sale. **Tribunalul Timiș — Secția I civilă** apreciază că prevederile de lege criticate nu sunt contrare dispozițiilor constituționale invocate.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Guvernul** consideră, în esență, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 1.576 din 7 decembrie 2011, nr. 88 din 28 februarie 2013 și nr. 173 din 19 martie 2015. În Dosarul nr. 2.578D/2017, Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece nu este motivată.

16. **Avocatul Poporului** precizează că își menține punctul de vedere, astfel cum a fost reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 554 din 17 decembrie 2013, nr. 42 din 22 ianuarie 2014, nr. 244 din 29 aprilie 2014, nr. 483 din 23 septembrie 2014, nr. 178 din 29 martie 2016 și nr. 398 din 15 iunie 2016, în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Ministerului Muncii și Justiției Sociale, depus la dosare, concluziile scrise ale autorilor excepției depuse la dosare, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este menționat în actele de sesizare, îl constituie prevederile art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, art. 14 alin. (1) lit. l) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, cap. IV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 și art. 12 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015. În realitate, din susținerile autorilor excepției de neconstituționalitate, reiese că aceștia critică următoarele dispoziții: art. 9 din Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 decembrie 2012, cu următorul conținut: „*Prevederile art. 15, 18, 19 și 20 ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, se aplică în mod corespunzător și în anul 2013.*”; art. 14 alin. (1) lit. l) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013, cu următorul conținut: „*În anul 2014 se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna decembrie 2013 următoarele drepturi: [...] l) indemnizațiile prevăzute de Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare.*”; art. IV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 969 din 30 decembrie 2014, cu următorul conținut: „*În anul 2015 se mențin în piață la nivelul acordat pentru luna decembrie 2014 indemnizațiile prevăzute de Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare.*”; art. 12 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015, cu următorul conținut: „*În anul 2016, indemnizațiile stabilite în baza Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, se acordă în cuantumul convenit sau aflat în plată în luna decembrie 2015.*”

20. Curtea reține că, ulterior sesizării sale, dispozițiile art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 și ale art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 au fost abrogate prin art. 44 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017. Prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea a stabilit că sintagma „*in vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Astfel, deși nu mai sunt

în vigoare, dispozițiile criticate își produc în continuare efectele juridice, deoarece obiectul principal al cauzelor în cadrul cărora a fost invocată excepția de neconstituționalitate, îl reprezintă solicitarea de reintroducere în plată, începând cu 1 ianuarie 2012, a indemnizației prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004.

21. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 22 alin. (1) privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 47 privind nivelul de trai și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autorii acesteia critică, în esență, pe de-o parte, dispozițiile potrivit cărora anumite indemnizații, prevăzute de Legea nr. 341/2004, au fost plafonate la nivelul lunii decembrie 2011, iar, pe de altă parte, dispozițiile potrivit cărora, între anii 2012 și 2014, nu s-au acordat indemnizațiile reparatorii prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004. Totodată, este de observat că, potrivit art. 14 lit. d) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, începând cu luna iulie 2010, indemnizațiile prevăzute de Legea nr. 341/2004 s-au redus cu 15%, iar, potrivit art. 10 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, începând cu 1 ianuarie 2011, aceste indemnizații s-au majorat cu 15% față de luna octombrie 2010. Potrivit art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, începând cu luna iunie 2012, cuantumul acestora s-a majorat cu 2,3% față de cuantumul aflat în plată în luna mai 2012, fără a depăși nivelul în vigoare în luna iunie 2010.

23. Cu privire la dispozițiile de lege prin care anumite indemnizații prevăzute de Legea nr. 341/2004 se acordă la același nivel cu cel din anul precedent, Curtea s-a mai pronunțat prin numeroase decizii, spre exemplu, prin Decizia nr. 482 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 848 din 20 noiembrie 2014, Decizia nr. 770 din 28 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 159 din 20 februarie 2018, sau Decizia nr. 151 din 27 martie 2018*, nepublicată încă, respingând, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a acestora. Prin Decizia nr. 482 din 23 septembrie 2014, paragraful 23, Curtea a reținut că autorii excepției sunt nemulțumiți de modul de calcul al indemnizațiilor, și anume de raportarea la indemnizația aflată în plată în decembrie 2011, iar nu la câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat. Curtea a reținut că, în această materie, Înalta Curte de Casație și Justiție a pronunțat Decizia nr. 22 din 18 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 790 din 16 decembrie 2013, prin care a stabilit — în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 4 alin. (4) și art. 5 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 — că indemnizațiile lunare reparatorii și indemnizațiile lunare prevăzute de Legea nr. 341/2004 se calculează, în anul 2011, prin aplicarea coeficientului de 15% asupra cuantumului indemnizației aflat în plată în luna octombrie 2010.

24. În ceea ce privește dispozițiile art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 — potrivit cărora, în anul 2013 nu se acordă indemnizațiile prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004 — Curtea s-a pronunțat, de asemenea, prin

numeroase decizii, prin care a reiterat jurisprudența sa, potrivit căreia dreptul la indemnizație reparatorie nu reprezintă un drept fundamental, astfel că „legiuitorul are libera apreciere asupra instituirii unor astfel de beneficii, precum și a stabilirii condițiilor și criteriilor de acordare” (a se vedea în acest sens Decizia nr. 314 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 21 iulie 2014, paragraful 22).

25. Curtea nu a reținut nici încălcarea art. 16 din Constituție, privind egalitatea în fața legii, reținând că nu există discriminare între beneficiarii Legii nr. 341/2004 și „celelalte categorii sociale, plătite din bugetul asigurărilor sociale de stat”, deoarece aceștia nu se află în situații juridice similare. Aceste indemnizații au un caracter reparatoriu, iar legiuitorul are deplina competență de a stabili condițiile și criteriile de acordare, în temeiul art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală (a se vedea în acest sens Decizia nr. 770 din 28 noiembrie 2017, paragraful 21).

26. Curtea a reținut că prevederile art. 22 alin. (1) privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică din Constituție nu au incidență în cauzele având un obiect similar prezentei cauze, întrucât conținutul normativ al dispozițiilor criticate nu se referă la protecția și apărarea acestor valori constituționale (a se vedea în acest sens Decizia nr. 770 din 28 noiembrie 2017, paragraful 22).

27. Referitor la pretinsa încălcare a art. 47 din Constituție, privind nivelul de trai, Curtea a observat că prevederile legale criticate nu pot fi privite ca aducând atingere dreptului constituțional la un nivel de trai decent, prin diminuarea unei măsuri de asistență socială — astfel cum califică autorii indemnizația, ci mai degrabă ca instituind un set de măsuri de adaptare la condițiile economico-sociale existente. Legiuitorul este chemat să instituie un ansamblu de măsuri prin care statul să asigure protejarea și îmbunătățirea calității vieții cetățenilor, atât prin reglementarea unor drepturi fundamentale, precum dreptul la securitate socială, dreptul la muncă — condiție principală pentru un trai decent —, dreptul la o salarizare echitabilă, dreptul la protecția sănătății și altele asemenea, dar și prin drepturi care nu au o consacrare constituțională și care tind către același obiectiv. În același spirit, Constituția consacră, în art. 1 alin. (3), caracterul de stat social al României, obligând statul, prin dispozițiile art. 135 alin. (2) lit. f), să creeze condițiile necesare pentru creșterea calității vieții, iar prin art. 41 alin. (2) și art. 47 alin. (2) prevede dreptul salariaților, respectiv al cetățenilor, și la alte măsuri de protecție socială și de asistență socială decât cele nominalizate expres în Legea fundamentală, măsuri stabilite prin lege. Caracteristic tuturor acestor drepturi ale cetățenilor și obligații corelative ale statului este faptul că, în măsura în care nu sunt nominalizate expres de Constituție, legiuitorul este liber să aleagă, în funcție de politica statului, de resursele financiare, de prioritatea obiectivelor urmărite și de necesitatea îndeplinirii și a altor obligații ale statului consacrate deopotrivă la nivel constituțional, care sunt măsurile prin care va asigura cetățenilor un nivel de trai decent, și să stabilească condițiile și limitele acordării lor (a se vedea în acest sens, Decizia nr. 1.576 din 7 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 16 ianuarie 2012).

28. De asemenea, Curtea a reținut că persoanele încadrate în ipoteza art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004 se află într-o situație obiectiv diferită față de celelalte persoane care continuă să beneficieze de indemnizația reparatorie prevăzută de aceeași lege, astfel că instituirea unui tratament juridic diferit nu poate primi semnificația încălcării principiului egalității în drepturi a

* Decizia nr. 151 din 27 martie 2018 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 16 iulie 2018.

cetățenilor (a se vedea în acest sens Decizia nr. 721 din 9 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 10 din 7 ianuarie 2015, paragraful 15).

29. În ceea ce privește dispozițiile de lege criticate, ce vizează limitarea ori chiar neacordarea, în anul 2012, a unor drepturi ce nu sunt consacrate la nivel constituțional, neavând în consecință un caracter fundamental, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 1.576 din 7 decembrie 2011, precitată, că dispozițiile art. 53 din Constituție nu sunt incidente, acestea având în vedere doar restrângerea exercițiului unor drepturi fundamentale. Totodată, Curtea a constatat că, deși temeiul moral al acordării acestor beneficii, izvorât din sentimentul de recunoștință pentru cei care, prin jertfa și contribuția proprie, au condus la căderea regimului comunist și la instaurarea democrației, este incontestabil, acesta nu constituie totuși, potrivit Constituției, o obligație de reglementare a statului în acest sens, neputându-se vorbi astfel de existența unui drept fundamental la obținerea unor indemnizații, în virtutea calității de Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite în cadrul Revoluției Române din Decembrie 1989.

30. În final, prin Decizia nr. 314 din 5 iunie 2014, precitată, Curtea a precizat că măsura suspendării anuale a plății

drepturilor prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004, măsură adoptată deja pentru trei ani consecutivi, 2012, 2013 și 2014, nu poate fi repetată *sine die*, caz în care ar putea afecta proporționalitatea acesteia.

31. Totodată, Curtea a reținut că, începând cu luna ianuarie 2015, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2014 și Ordonanței Guvernului nr. 1/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 19 ianuarie 2015, s-au modificat prevederile art. 3 și 4 din Legea nr. 341/2004, care stabileau categoriile de titluri ce se pot acorda luptătorilor pentru victoria Revoluției din Decembrie 1989 și drepturile corespondente deținerii acestor titluri (introducându-se un nou titlu, Luptător cu Rol Determinant), iar noul conținut normativ al art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004 a prevăzut acordarea unei indemnizații de grațitudine lunară începând cu anul 2015 (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 173 din 19 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, 355 din 22 mai 2015, paragraful 27).

32. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

33. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Petre Nica, Floricel Cârmaru, Valerica Vlad, Florian Marinuș, Tudor Teodorescu, Stelian Roman, Constantin Bunea, Ioan Bacalu, Maria Marinescu, Petre Croitoru, Florina Năstase, Florea Ciurea, Iacob Șerban, Eugen Silviu Filios și Victor Calotă, în Dosarul nr. 1.909/87/2016 al Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ fiscal, de Ionel Dârlă, Alexandru Lazăr, Ștefan Dinică, Maricel Ifrim, Marin Stan, Ion Băroiu, Constantin Dona, Dumitru Costache, Dumitru Moise, Alexandru Ancuța, Aurel Parmac, Costică Panaite, Vasile Epure, Ion Niculae, Ionel Tăbăcaru, Ion Cepan, Ion Potoașcă, Vasilica Stroe, Niță Botin și Gheorghe Voinea și de Gheorghe Lădaru, Angela Udrea, Ștefan Sorica, Cornelia Toma Dumitrescu, Constantin Tudor, Ștefan Zaharescu, Niculae Constantin, Vasile Anton, Gheorghe Tudor și Ștefan Constantin, în dosarele nr. 9.903/3/2016 și nr. 25.910/3/2016 ale Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Ilie Drăgulin în Dosarul nr. 19.382/3/2016 al Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, și de Niculae Luminosu, Dumitru Dorel Otescu, Iosif Benteu, Viorel Jivan, Ladislau Alexandru Krivan, Rudolf Fazakas și Dorina Otescu în Dosarul nr. 837/30/2017 al Tribunalului Timiș — Secția I civilă, și constată că dispozițiile art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 14 alin. (1) lit. l) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. IV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004 și ale art. 12 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ fiscal, Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și Tribunalului Timiș — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 iulie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 502

din 17 iulie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (2) din Legea nr. 130/2015 pentru completarea Legii nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (2) din Legea nr. 130/2015 pentru completarea Legii nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, excepție ridicată de Constantin Moșulică în Dosarul nr. 1.236/99/2016 al Curții de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 234D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra înscrisului depus la dosar de autorul excepției, prin care arată că își retrage excepția de neconstituționalitate formulată. Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public cu privire la această cerere. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a cererii ca inadmisibilă. Curtea, având în vedere dispozițiile art. 55 din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „Curtea Constituțională, legal sesizată, procedează la examinarea constituționalității, nefiind aplicabile dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la [...] stingerea procesului [...]”, precum și faptul că excepția de neconstituționalitate este o excepție de ordine publică, prin invocarea ei punându-se în discuție abaterea unor reglementări legale de la dispozițiile Legii fundamentale, iar soluționarea acesteia este de interes general, respinge cererea de renunțare la excepția de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, arată că instituirea unor condiții pentru acordarea pensiei de serviciu este atributul exclusiv al legiuitorului. Acesta are dreptul de a reazeza sistemul de calcul al pensiilor, iar în cazul unor reglementări succesive ale legislației specifice, nu e ținut de obligația de a reveni la o reglementare anterioară.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 8 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.236/99/2016, **Curtea de Apel Iași — Secția litigii**

de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (2) din Legea nr. 130/2015 pentru completarea Legii nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice. Excepția a fost ridicată de Constantin Moșulică, cu prilejul soluționării apelului formulat împotriva Sentinței civile nr. 1.025 din 6 iunie 2016, pronunțate de Tribunalul Iași în Dosarul nr. 1.236/99/2016, având ca obiect „obligație de a face, eliberare adeverință de muncă”, în contradictoriu cu Ministerul Apărării Naționale și Direcția Instanțelor Militare București.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție. În acest sens arată că baza de calcul a pensiei de serviciu, așa cum este stabilită prin art. II alin. (2) din Legea nr. 130/2015, nu ține cont de veniturile înscrise în carnetul de muncă, ci se raportează la media salariilor de bază brute lunare din ultimele 12 luni anterioare lunii în care s-a depus cererea de pensionare, realizate de personalul auxiliar de specialitate aflat în activitate în condiții identice de funcție, vechime, grad sau treaptă și nivel al instanței sau parchetului unde a funcționat înaintea eliberării din funcția de personal auxiliar de specialitate, precum și media sporurilor, în procent, avute în ultimele 12 luni anterioare lunii eliberării din funcție. Astfel, autorul excepției arată că nu înțelege de ce nu este luat în considerare salariul de merit pe care l-a avut și nici de ce nu sunt luate în considerare toate sporurile de care a beneficiat, de vreme ce Legea nr. 130/2015 a fost dată ca o lege reparatorie pentru grefierii pensionați anterior, ale căror pensii de serviciu au fost anulate. Prin urmare, susține că trebuie să beneficieze de pensia de serviciu avută anterior intrării în vigoare a Legii nr. 119/2010 și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011.

7. Autorul excepției consideră că, în situația în care nu beneficiază și de salariul de merit la stabilirea pensiei de serviciu, este discriminat în raport cu grefierii care beneficiază de pensie de serviciu în baza unor hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, aceștia având în plată pensiile de serviciu calculate în baza art. 68 din Legea nr. 567/2004 în forma inițială, adică având incluse toate sporurile și salariile de la momentul pensionării lor, plus salariul de merit avut anterior intrării în vigoare a Legii nr. 119/2010 și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011. Astfel, arată că sunt încălcate prevederile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

8. **Curtea de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale** consideră că dispozițiile art. II alin. (2) din Legea nr. 130/2015 nu contravin prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție. În acest sens, arată că textul de lege criticat nu reglementează baza de calcul al pensiilor de serviciu de care personalul auxiliar de specialitate al instanțelor de judecată a beneficiat înainte de recalcularea acestora, potrivit dispozițiilor

Legii nr. 119/2010, ci se referă strict la pensiile de serviciu reglementate de art. 68¹ din Legea nr. 567/2004, pensii de care beneficiază atât personalul auxiliar de specialitate al instanțelor de judecată care se pensionează după intrarea în vigoare a Legii nr. 130/2015, dar și personalul auxiliar de specialitate al instanțelor de judecată care, la data intrării în vigoare a acestei legi, beneficiază de o categorie de pensie din sistemul public de pensii.

9. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. Astfel, arată că, în realitate, criticile autorului excepției vizează faptul că dispozițiile art. II din Legea nr. 130/2015 nu prevăd aceeași modalitate de calcul al pensiei de serviciu astfel cum era reglementată de Legea nr. 567/2004 (forma în vigoare anterior datei abrogării dispozițiilor referitoare la pensia de serviciu), ceea ce excedează competenței Curții Constituționale, întrucât vizează, implicit, completarea textelor de lege criticate, contrar celor dispuse prin art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992. De asemenea, arată că stabilirea, prin textele de lege criticate, a modalității de calcul a pensiei de serviciu reprezintă o problemă de legiferare, iar nu de constituționalitate. Mai mult, Curtea Constituțională nu are competența de a se pronunța asupra omisiunii unei reglementări, stabilind constant, în jurisprudența sa, că „nu are dreptul de a impune legiuitorului introducerea în textul legii în vigoare a unei alte dispoziții decât cele existente în cuprinsul acesteia.” (Decizia nr. 171 din 28 februarie 2006)

11. **Avocatul Poporului** arată că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că, potrivit art. 47 din Constituție, legiuitorul are dreptul de a reaseza sistemul de calcul al pensiilor, iar în cazul unor modificări succesive a legislației specifice nu este ținut de obligația de a reveni la o anumită reglementare anterioară.

12. Referitor la principiul neretroactivității legii, invocă jurisprudența Curții Constituționale în care s-a statuat că „o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare. Rezultă că retroactivitatea legii privește modificarea unei situații pentru trecut, iar nu reglementarea diferită a unei situații juridice pentru viitor.” (Decizia nr. 1.059 din 11 decembrie 2012)

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. II alin. (2) din Legea nr. 130/2015 pentru completarea Legii nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize

Criminalistice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 10 iunie 2015, dispoziții potrivit cărora „*Baza de calcul al pensiei prevăzute la alin. (1) o reprezintă media salariilor de bază brute lunare din ultimele 12 luni anterioare lunii în care se depune cererea de pensionare, realizate de personalul auxiliar de specialitate aflat în activitate în condiții identice de funcție, vechime, grad sau treaptă și nivel al instanței sau parchetului unde a funcționat solicitantul înaintea eliberării din funcția de personal auxiliar de specialitate, precum și media sporurilor, în procent, avute în ultimele 12 luni anterioare lunii în care acesta a fost eliberat din funcție.*”

16. Autorul excepției consideră că aceste dispoziții de lege contravin prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție referitoare la neretroactivitatea legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile. De asemenea, susține că sunt încălcate și prevederile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la interzicerea discriminării.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că Legea nr. 564/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.197 din 14 decembrie 2004, a prevăzut, în redactarea inițială a art. 68, acordarea pensiei de serviciu personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea. Articolul de lege menționat a fost supus mai multor modificări succesive, iar prin art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, s-a dispus transformarea acestor pensii de serviciu în pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000. Ca urmare, pensiile personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea au fost recalculat în temeiul principiului contributivității.

18. Abrogând Legea nr. 19/2000, Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010 a abrogat totodată, prin art. 196 lit. f), și dispozițiile art. 68—68¹ alin. (2) și art. 68²—68⁴ din Legea nr. 567/2004. În consecință, pensiile acordate personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea au fost acordate, în continuare, pe principii contributive, în temeiul Legii nr. 263/2010.

19. Considerând că se impune acordarea din nou a beneficiului pensiei de serviciu personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, personalului de specialitate criminalistică și personalului care ocupă funcții auxiliare de specialitate criminalistică, precum și tehnicienilor criminaliști din cadrul parchetelor, legiuitorul, prin art. I din Legea nr. 130/2015, prevede completarea Legii nr. 567/2004 cu art. 68⁵, care stabilește condițiile acordării acestui drept.

20. În același timp, având în vedere că persoanele deja pensionate la data intrării în vigoare a Legii nr. 130/2015, provenind din rândul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești, al parchetelor de pe lângă acestea, al fostelor notariate de stat, precum și al fostelor arbitraje de stat sau departamentale aceeași categorie de personal, nu mai beneficiază de pensie de serviciu, ci de o pensie contributivă, calculată în temeiul Legii nr. 263/2010, legiuitorul a considerat că se impune acordarea din nou a dreptului la pensie de serviciu. Dispozițiile art. II din Legea nr. 130/2015 se referă la acest aspect. Textul de lege criticat ca fiind neconstituțional prevede baza de calcul al acestei pensii.

21. Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că această bază de calcul nu ține cont de veniturile și sporurile pe care le-a obținut, ci se raportează la „*media salariilor de bază brute lunare din ultimele 12 luni anterioare lunii în care se depune cererea de pensionare, realizate de personalul auxiliar de specialitate aflat în activitate în condiții identice de funcție, vechime, grad sau treaptă și nivel al instanței sau parchetului unde a funcționat solicitantul înaintea eliberării din funcția de personal auxiliar de specialitate, precum și media sporurilor, în procent, avute în ultimele 12 luni anterioare lunii în care acesta a fost eliberat din funcție.*”

22. Analizând această critică, Curtea constată că, odată cu acordarea din nou a beneficiului dreptului la pensie de serviciu, Legea nr. 130/2015 a stabilit totodată și condițiile în care acesta se acordă. Contrar celor susținute de autorul excepției, însă, aceste dispoziții nu reprezintă o repunere în fondul activ al legislației a dispozițiilor abrogate ale art. 68 din Legea nr. 567/2004, ci o reglementare nouă, de sine stătătoare, care își produce efectele de la intrarea sa în vigoare pentru viitor.

23. Așa cum Curtea Constituțională a subliniat în jurisprudența sa, prevederile art. 47 alin. (2) teza întâi din Constituție, potrivit cărora „*Cetățenii au dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asigurări sociale publice sau private, prevăzute de lege*”, trebuie interpretate în sensul că acordă legiuitorului competența exclusivă de a stabili condițiile și criteriile de acordare a dreptului la pensie, inclusiv modalitățile de calcul al cuantumului acestuia. De asemenea, Curtea a precizat că „ține de opțiunea liberă a legiuitorului stabilirea veniturilor realizate de titularii dreptului la pensie care se includ în baza de calcul pentru stabilirea cuantumului pensiilor.” (Decizia nr. 736 din 24 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 4 din 4 ianuarie 2007.)

24. Prin urmare, având în vedere aceste aspecte, precum și faptul că dispozițiile art. II alin. (2) din Legea nr. 130/2015 reprezintă opțiunea legiuitorului referitoare la acordarea, pentru viitor, a dreptului la pensie de serviciu categoriilor de personal la care se referă Legea nr. 130/2015, Curtea apreciază că textul

de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2).

25. De altfel, considerentele ce vizează incidența dispozițiilor art. II din Legea nr. 130/2015 de la data intrării lor în vigoare pentru viitor răspund și criticii de neconstituționalitate referitoare la pretinsul caracter discriminatoriu al acestor dispoziții de lege, prin care autorul excepției compară situația sa cu cea a persoanelor care au obținut păstrarea pensiei de serviciu pe cale judecătorească. Astfel, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. II alin. (6) din Legea nr. 130/2015, „*Prevederile prezentei legi nu se aplică persoanelor care beneficiază de pensie de serviciu în temeiul hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile sau, după caz, al hotărârilor judecătorești definitive.*” Prin urmare, aceste persoane sunt supuse unui alt tratament juridic. Cu toate acestea, Curtea apreciază că diferența de tratament juridic criticată nu este discriminatorie, întrucât categoriile de persoane comparate nu se află în situații similare. Astfel, persoanele prevăzute la art. II alin. (1) din Legea nr. 130/2015, din care face parte și autorul excepției de neconstituționalitate, respectiv personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești, al parchetelor de pe lângă acestea, al fostelor notariate de stat, precum și al fostelor arbitraje de stat sau departamentale care, la data intrării în vigoare a legii, beneficiază de o categorie de pensie din sistemul public de pensii, au obținut pensia de serviciu în temeiul Legii nr. 130/2015. Din contră, persoanele menționate în ipoteza art. II alin. (6) din aceeași lege beneficiază de pensia de serviciu în baza hotărârilor judecătorești având ca temei legislația anterioară Legii nr. 130/2015. Prin urmare, temeiurile legale ale acordării dreptului la pensia de serviciu sunt diferite în cazul celor două categorii de persoane. Or, așa cum Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa, așa cum este, spre exemplu, Decizia nr. 861 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 22 ianuarie 2007, „situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări.”

26. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Constantin Moșulică în Dosarul nr. 1.236/99/2016 al Curții de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. II alin. (2) din Legea nr. 130/2015 pentru completarea Legii nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 iulie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

ACTE ALE COMITETULUI INTERMINISTERIAL DE FINANȚĂRI, GARANȚII ȘI ASIGURĂRI

COMITETUL INTERMINISTERIAL DE FINANȚĂRI, GARANȚII ȘI ASIGURĂRI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Normei „Asigurarea pe termen scurt, în numele și în contul statului, a riscului de neplată la extern, riscuri nonpiață și riscuri temporar nonpiață” (NI-ASR-07-VIII/0)

În baza Hotărârii Guvernului nr. 534/2007 privind înființarea, atribuțiile, competențele și modul de funcționare ale Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări și reglementarea operațiunilor de finanțare, garantare și asigurare efectuate de Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. în numele și în contul statului, cu modificările și completările ulterioare, luând în analiză propunerea de aprobare a Normei „Asigurarea pe termen scurt, în numele și în contul statului, a riscului de neplată la extern, riscuri nonpiață și riscuri temporar nonpiață” (NI-ASR-07-VIII/0) și ținând seama de:

— Legea nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A., republicată, cu completările ulterioare;

— Nota de aprobare nr. 1.555 din 16.10.2018 și Avizul de transmitere nr. 1.557 din 16.10.2018 întocmite de Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A.,

Comitetul Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări, întrunit în ședința din 24 octombrie 2018, h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Se aprobă Norma „Asigurarea pe termen scurt, în numele și în contul statului, a riscului de neplată la extern, riscuri nonpiață și riscuri temporar nonpiață” (NI-ASR-07-VIII/0), în forma prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — La intrarea în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă:

a) Hotărârea Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări nr. 39/2017 pentru aprobarea Normei „Asigurarea pe termen scurt, în numele și în contul statului, a

riscului de neplată la extern, riscuri nonpiață și riscuri temporar nonpiață” (NI-ASR-07-VII/0), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 28 martie 2017, cu modificările și completările ulterioare;

b) Hotărârea Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări nr. 1/2018 pentru aprobarea modificării și completării Normei „Asigurarea pe termen scurt, în numele și în contul statului, a riscului de neplată la extern, riscuri nonpiață și riscuri temporar nonpiață” (NI-ASR-07-VII/0), aprobată prin Hotărârea Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări nr. 39/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 30 ianuarie 2018.

Președintele Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări,
Daniela Pescaru

București, 24 octombrie 2018.
Nr. 211.

ANEXĂ

NORMA

„Asigurarea pe termen scurt, în numele și în contul statului, a riscului de neplată la extern, riscuri nonpiață și riscuri temporar nonpiață” (NI-ASR-07-VIII/0)

Prezenta normă a fost elaborată în conformitate cu Legea nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A., republicată¹, cu completările ulterioare, cu Comunicarea Comisiei Europene către statele membre privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul asigurării creditelor la export pe termen scurt², cu Decizia Comisiei Europene C (2014) 5.701 și a Deciziei Comisiei Europene C (2017) 679, cu modificările și completările ulterioare, cu Hotărârea Guvernului nr. 534/2007 privind înființarea, atribuțiile, competențele și modul de funcționare ale Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări și reglementarea operațiunilor de finanțare, garantare și asigurare efectuate de Banca de Export-Import a României EXIMBANK —

S.A., în numele și în contul statului³, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta normă stabilește termenii și condițiile în baza cărora Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. (denumită în continuare *EximBank*) realizează, în numele și în contul statului, operațiuni de asigurare a creditelor la export pe termen scurt, prin preluarea riscurilor „nonpiață”, a riscurilor temporar nonpiață și a riscurilor temporar nonpiață autorizate în baza Deciziei Comisiei Europene C (2014) 5701 și a Deciziei Comisiei Europene C (2017) 679.

¹ Republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 18 aprilie 2007.

² Publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria C 392/5 din 19 decembrie 2012.

³ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 417 din 22 iunie 2007.

(2) EximBank realizează aceste operațiuni în limitele competențelor ce i-au fost stabilite, potrivit reglementărilor în vigoare.

Art. 2. — Pentru asigurarea creditelor la export pe termen scurt, EximBank poate încheia contracte, convenții, acorduri de reasigurare/coasigurare. Acestea se încheie pe baza aprobării Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări, denumit în continuare C.I.F.G.A.

Art. 3. — (1) Sursa de realizare a acestor operațiuni este, potrivit art. 10 lit. b) din Legea nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EximBank — S.A., republicată, cu completările ulterioare, „Fondul pentru asigurarea și reasigurarea creditelor de export, a garanțiilor de export, a operațiunilor de export în leasing și a investițiilor românești în străinătate, precum și a activităților de dezvoltare a infrastructurii, a utilităților de interes public, dezvoltare regională, susținere a activității de cercetare-dezvoltare, protecția mediului înconjurător, ocupare și formare a personalului, susținere și dezvoltare a întreprinderilor mici și mijlocii și a tranzacțiilor internaționale”, denumit în continuare *Fondul*.

(2) Fondul va putea fi angajat în limita maximă de expunere stabilită de către C.I.F.G.A.

CAPITOLUL II

Definiții

Art. 4. — În sensul prezentei norme următorii termeni se definesc după cum urmează:

1. *asigurat* — exportatorul român care acordă creditul la export sau instituția financiară care realizează finanțarea exportului;

2. *contract de export* — orice contract încheiat în orice formă, inclusiv comenzi ferme confirmate, obligatorii pentru debitor și exportator din punct de vedere juridic, având ca obiect vânzarea de bunuri sau servicii în țări cu riscuri nonpiață sau temporar nonpiață. Vânzările încheiate cu condiția aprobării și vânzările în consignație nu sunt considerate contracte de export;

3. *credit la export* — facilitate financiară care permite cumpărătorului extern să achiziționeze bunuri/servicii de la exportatorul român și să le achite la un anumit termen de la livrare (plata pe credit);

4. *datoria* — valoarea facturilor scadente, exigibile, nedisputate;

5. *debitor* — cumpărătorul extern (public sau privat) sau garantul acestuia, care are obligația de a plăti contravaloarea bunurilor/serviciilor exportate;

6. *debitor public* — orice entitate care reprezintă, sub orice formă, însăși autoritatea publică și care nu poate fi declarată insolubilă din punct de vedere juridic sau administrativ: fie entități suverane care acționează în numele și cu garanția statului (ministerul de finanțe, banca centrală, altele asemenea), entități publice subordonate (autorități regionale, locale sau parastatale), alte instituții similare;

7. *insolvența debitorului* — insolvența va fi considerată a apărea în oricare dintre următoarele situații:

a) împotriva debitorului există o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă de insolvență, în conformitate cu legislația în vigoare în țara debitorului;

b) s-a hotărât dizolvarea/lichidarea debitorului, în conformitate cu legislația în vigoare în țara debitorului;

c) există alte decizii, cu efecte stabilite de lege și constatate de instanță, care atestă insolvența de drept a debitorului;

8. *limită de credit* — suma maximă a facturilor neîncasate la un moment dat și asigurate de EximBank pe un debitor;

9. *neplata* — neplata datoriei de către debitor la data scadenței, în moneda și locul specificate în contractul de export;

10. *operator economic asociat* — orice companie controlată de solicitant în mod direct/indirect sau care controlează solicitantul în mod direct/indirect sau care este direct/indirect controlată de aceeași companie care controlează solicitantul.

Situația de control poate apărea în următoarele cazuri:

a) compania care controlează altă companie deține în mod direct sau indirect majoritatea drepturilor de vot în cadrul acesteia (compania controlată), respectiv majoritatea indirectă a drepturilor de vot prin intermediul oricăror altor companii (controlate) sau ca urmare a acordurilor încheiate cu alți acționari; sau

b) în cazul în care compania (ce deține controlul) are dreptul de a numi sau de a revoca membrii organelor de conducere, inclusiv administratorii companiei, directorii executivi și alte persoane deținând funcții similare în cadrul unei companii (controlate); sau

c) mai mult de jumătate din membrii organelor de conducere ale companiei (controlate) fac parte din organele de conducere, incluzând administratorii, directorii executivi și alte funcții similare, sau din orice alte organe administrative sau persoane împuternicite ale companiei (ce deține controlul) sau ale oricărei alte companii asociată acesteia; sau

d) compania (ce deține controlul) poate avea o influență de control (decisivă) asupra conducerii altei companii;

11. *perioada de așteptare* — perioada care corespunde duratei stabilite pentru ca riscul acoperit să se materializeze, după expirarea căreia asiguratul are dreptul să solicite despăgubirea;

12. *polița de asigurare* — contractul încheiat între EximBank și asigurat, prin care EximBank se obligă să plătească asiguratului, în termenii și condițiile stabilite, o parte din pierderea înregistrată de acesta, ca urmare a producerii unui risc asigurat;

13. *răspundere maximă* — totalul despăgubirilor care ar putea fi plătite de către EximBank ca urmare a producerii riscurilor asigurate printr-o poliță de asigurare;

14. *riscuri nonpiață* — riscuri aferente debitorilor publici și privați stabiliți în țări din afara Uniunii Europene și în anumite țări membre ale Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), conform listei prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta normă. Lista se completează de drept cu țările declarate de către Comisia Europeană definitiv sau temporar ca riscuri nonpiață;

15. *riscuri temporar nonpiață* — riscuri aferente debitorilor publici sau privați stabiliți în țările prevăzute în lista prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta normă, pe care Comisia Europeană decide să le îndepărteze temporar din această listă datorită incapacității asigurătorilor privați de credite la export de a le acoperi;

16. *riscuri temporar nonpiață autorizate în baza Deciziei Comisiei Europene C (2014) 5701 și a Deciziei Comisiei Europene C (2017) 679* — riscuri aferente debitorilor publici sau privați stabiliți în țările prevăzute în lista prevăzută în anexă, respectiv:

a) riscurile pe termen scurt la care sunt expuse întreprinderile mici și mijlocii cu o cifră de afaceri anuală totală a exporturilor care nu depășește 2 milioane euro; și

b) acoperirea unui singur risc cu o perioadă a riscului (care include durata de fabricație și durata de rambursare) de cel puțin 181 de zile și de mai puțin de doi ani.

CAPITOLUL III

Bugetul și durata schemei de asigurare

Art. 5. — Bugetul schemei de asigurare a riscurilor temporar nonpiață autorizate în baza Deciziei Comisiei Europene C (2014) 5701 și a Deciziei Comisiei Europene C (2017) 679 este de 35,65 milioane RON (aproximativ 8 milioane euro) pe perioada de implementare 1 ianuarie 2017—31 decembrie 2021.

CAPITOLUL IV

Descrierea asigurării

Art. 6. — (1) EximBank asigură, în numele și în contul statului, pe o perioadă de asumare a riscului mai mică de 2 ani (care include durata de fabricație și durata de rambursare), creanțele rezultate din tranzacțiile de export bunuri și servicii împotriva riscurilor nonpiață și temporar nonpiață.

(2) În cazul asigurării riscurilor temporar nonpiață, polițele aferente țărilor temporar eliminate pot fi valabile pentru o perioadă de cel mult 180 de zile de la data la care încetează eliminarea temporară. După această dată nu pot fi semnate noi polițe de asigurare pentru țările respective.

(3) În cazul asigurării riscurilor temporar nonpiață autorizate în baza Deciziei Comisiei Europene C (2014) 5701 și a Deciziei Comisiei Europene C (2017) 679, EximBank acoperă riscurile până la data de 31.12.2021. Nicio nouă poliță de asigurare nu se semnează după această dată.

Art. 7. — (1) Asigurarea acoperă maximum 85% din pierderea asigurată în perioada de prelivrare sau postlivrare, ca urmare a producerii următoarelor riscuri:

a) riscuri comerciale:

- (i) rezilierea arbitrară a unui contract de către un debitor privat, respectiv orice decizie arbitrară de a întrerupe contractul, inclusiv refuzul arbitrar de a prelua bunurile livrate conform contractului, fără a fi îndreptățit să o facă;
- (ii) insolvența debitorului privat și a garantului său;
- (iii) neplata prelungită de către un debitor privat și de către garantul său a unei datorii rezultate din contract;

b) riscuri politice:

- (i) riscul ca un debitor public să nu plătească la timp;
- (ii) riscul ca un debitor public sau o țară să împiedice realizarea unei tranzacții de export;
- (iii) riscuri care excedează voinței cumpărătorilor individuali sau care nu sunt în responsabilitatea cumpărătorilor individuali;
- (iv) riscul ca o țară să nu transfere sau să nu permită transferul în țara asiguratului al sumelor plătite de debitorii situați în acea țară;
- (v) riscul apariției unui caz de forță majoră în afara țării asiguratului, care ar putea include evenimente de tipul războaielor, în măsura în care acestea nu sunt asigurate în alt mod.

(2) Asigurarea poate acoperi livrările realizate prin intermediari sau prin operatori economici asociați, în cazul în care documentele contractuale prevăd obligația intermediarului/operatorului economic asociat de a plăti exportatorului în funcție de încasarea la extern. Plata se consideră efectuată de îndată ce și la nivelul la care suma respectivă a ajuns în posesia intermediarului/operatorului economic asociat.

(3) Pierderea asigurată în perioada prelivrare este reprezentată de costurile efective de producție pentru îndeplinirea obligațiilor la export ocazionate până în momentul producerii riscului, din care se scad toate veniturile încasate, inclusiv veniturile obținute din revalorificarea bunurilor care nu

au fost livrate și vânzarea materiilor prime/materialelor aferente exportului, fără a depăși valoarea exportului asigurat.

(4) Pierderea asigurată în perioada postlivrare este reprezentată de valoarea facturilor neîncasate, fără a depăși limita de credit aprobată.

Art. 8. — EximBank asigură riscuri comerciale și/sau riscuri politice.

Art. 9. — Asigurarea nu acoperă:

- a) exportul de mărfuri înscrise în Lista mărfurilor de export care nu pot beneficia de instrumente de susținere a comerțului exterior derulate prin EximBank⁴;
- b) exporturi efectuate fără deținerea licențelor sau autorizațiilor necesare;
- c) livrările către persoane fizice, livrările către operatori economici asociați care au calitate de cumpărători finali;
- d) livrările efectuate de către exportator pe riscul său;
- e) pierderile:
  - (i) datorate dispute (litigiu sau neînțelegere de orice natură) între exportator și debitor motivat de neîndeplinirea de către exportator a termenilor și condițiilor contractuale. În acest caz, asigurarea se suspendă până la soluționarea disputei/litigiului;
  - (ii) care depășesc limita de credit aprobată de EximBank;
  - (iii) înregistrate ulterior comunicării de către EximBank a retragerii limitei de credit;
  - (iv) reprezentând dobânzi pentru întârzierea plății, penalități sau daune-interese.

Art. 10. — (1) Data producerii riscului este:

- a) data la care exportatorul/intermediarul sau operatorul economic asociat a primit notificarea debitorului privind rezilierea unilaterală a contractului de export, respectiv decizia arbitrară a debitorului de a întrerupe contractul sau refuzul arbitrar de a prelua bunurile livrate;
- b) data scadenței creditului la export;
- c) data deschiderii procedurii de insolvență împotriva debitorului.

(2) Termenul de transmitere a notificării privind producerea riscului este de maximum 30 de zile de la data producerii riscului; în cazul deschiderii procedurii de insolvență, termenul de transmitere a notificării este de maximum 30 de zile de la data la care asiguratul a luat cunoștință de insolvența debitorului.

(3) Perioada de așteptare este de 90 de zile de la data notificării producerii riscului de către asigurat.

(4) Nu se aplică nicio perioadă de așteptare în cazul insolvenței debitorului.

(5) În funcție de caracteristicile tranzacției se pot stabili termene mai mari decât cele prevăzute la alin. (2) și (3).

Art. 11. — (1) Dacă exportatorul/asiguratul are interese în firma debitoare, asigurarea poate fi refuzată sau procentul poate fi diminuat proporțional cu partea independentă, dar nu sub 50%.

(2) Dacă se asigură numai riscul politic, prevederile de la alin. (1) nu se aplică.

Art. 12. — (1) Polița de asigurare este formată din Condițiile generale de asigurare și Lista condițiilor specifice. Orice acte

⁴ Lista în vigoare la data aprobării prezentei norme este stabilită prin Hotărârea Guvernului nr. 2.298/2004 privind stabilirea perioadei de fabricație a produselor cu ciclu lung de fabricație și a valorii contractelor de export aferente acestora, precum și a listei mărfurilor de export care nu pot beneficia de instrumente de susținere a comerțului exterior derulate prin Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.279 din 30 decembrie 2004.

adiționale încheiate ulterior fac parte integrantă din polița de asigurare.

(2) Polița de asigurare se încheie în lei sau valută liber convertibilă.

CAPITOLUL V Criterii de eligibilitate

Art. 13. — (1) Pentru acordarea asigurării este necesar a fi îndeplinite cumulativ următoarele criterii de eligibilitate, la data înregistrării cererii de asigurare, însoțită de documentația completă:

a) exportatorul este persoană juridică română legal constituită;

b) împotriva exportatorului nu a fost instituită procedura judiciară a insolvenței conform legislației în vigoare;

c) exportatorul nu se află în litigiu, în calitate de pârât, cu Ministerul Finanțelor Publice, inclusiv Agenția Națională de Administrare Fiscală, și cu EximBank.

(2) Criteriile particulare pentru asigurarea riscurilor temporar nonpiață sunt următoarele:

a) în cazul în care exportatorul are deja o relație de afaceri cu debitorul, aceasta este pozitivă din punctul de vedere al comportamentului de plată al debitorului;

b) rapoartele de informații comerciale despre debitor nu evidențiază incidente privind plățile;

c) debitorul extern are un rating acceptabil⁵.

(3) Criteriul specific pentru asigurarea riscurilor temporar nonpiață autorizate în baza Deciziei Comisiei Europene C (2014) 5701 și a Deciziei Comisiei Europene C (2017) 679 este următorul: exportatorul trebuie să furnizeze dovezi că doi dintre cei mai importanți asigurători de credite la export au refuzat să subscrie riscurile aferente operațiunii subadiacente.

CAPITOLUL VI

Documentația, analiza și aprobarea solicitării de asigurare

Art. 14. — Solicitantul depune la EximBank cererea de asigurare completată, însoțită de documentele necesare analizei solicitării.

Art. 15. — (1) EximBank analizează solicitarea de asigurare, potrivit reglementărilor proprii, pe următoarele coordonate:

a) riscul de neplată din partea debitorului extern;

b) riscurile asociate tranzacției de export;

c) riscurile asociate țării de destinație a exportului;

d) alte elemente relevante pentru acordarea asigurării.

(2) EximBank are dreptul să solicite informații suplimentare în situația în care elementele cuprinse în cererea de asigurare și în documentația furnizată nu sunt suficiente pentru evaluarea riscurilor sau pentru stabilirea termenilor și condițiilor specifice ale operațiunii de asigurare.

Art. 16. — (1) În funcție de riscurile asociate tranzacției, EximBank stabilește termenii și condițiile specifice de asigurare referitoare la riscurile acoperite, limita de credit, perioada maximă de credit, procentul asigurat, condițiile de valabilitate a asigurării, alte condiții specifice de asigurare.

(2) Limita de credit solicitată poate fi acceptată în totalitate, acceptată parțial sau refuzată, în funcție de informațiile deținute la momentul analizei (inclusiv cele transmise de către reasigurător, dacă este cazul) și de rezultatul acesteia. Decizia

privind refuzarea limitei de credit aparține C.I.F.G.A. Refuzul și motivele acestuia vor fi comunicate, în scris, solicitantului de către EximBank.

(3) În cazul tranzacțiilor de export care au ca obiect produse agricole menționate în anexa 1 la Acordul privind agricultura din cadrul Organizației Mondiale a Comerțului (O.M.C.), condițiile de asigurare se vor stabili cu respectarea prevederilor Deciziei Ministeriale a O.M.C. de la Nairobi privind concurența la export (WT/MIN(15)/45 WT/L/980).

Art. 17. — (1) În situația în care tranzacția de export pentru care se solicită asigurare este în stadiu incipient, EximBank poate emite o promisiune de asigurare, valabilă 6 luni de la data emiterii.

(2) Contractele de export introduse de către asigurat ulterior încheierii poliței de asigurare pot fi asigurate în cadrul aceleiași polițe, pe baza cererii transmise de către asigurat la EximBank.

Art. 18. — Încheierea poliței de asigurare și a promisiunii de asigurare se realizează pe baza aprobării operațiunii de asigurare.

Art. 19. — (1) EximBank monitorizează polițele de asigurare emise, prin acțiuni și operațiuni specifice, pe întreaga perioadă de valabilitate a acestora.

(2) Pe parcursul etapei de monitorizare a polițelor de asigurare se poate/pot diminua sau retrage limita/limitele de credit aferentă/aferente unui/unor debitori. În acest caz, EximBank poate propune reducerea sau retragerea unei/unor limite de credit, pe baza informațiilor despre debitor sau despre țara acestuia.

(3) C.I.F.G.A. aprobă reducerea, retragerea sau suspendarea unei limite de credit, indiferent de valoarea acesteia, pentru limitarea cât mai grabnică a riscului asigurat. EximBank va aduce la cunoștința asiguratului decizia C.I.F.G.A.

CAPITOLUL VII

Despăgubiri/Recuperări

Art. 20. — (1) În termen de maximum 30 de zile de la expirarea perioadei de așteptare, asiguratul este îndreptățit să solicite EximBank acordarea despăgubirii.

(2) Despăgubirea se calculează prin aplicarea procentului asigurat la pierderea asigurată.

(3) Plata despăgubirii se realizează în maximum 90 de zile de la solicitare.

Art. 21. — Odată cu plata despăgubirii, EximBank se subrogă, până la limita despăgubirii plătite, în drepturile, acțiunile și garanțiile asiguratului față de debitorul extern. EximBank va întreprinde toate demersurile necesare pentru recuperarea de la debitorul extern a sumelor plătite din fondurile statului.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții finale

Art. 22. — În scopul aplicării prezentei norme, EximBank elaborează proceduri care se supun aprobării C.I.F.G.A.

Art. 23. — Ori de câte ori actele normative la care se face referire în prezenta normă vor fi modificate, completate sau abrogate, trimiterile respective se vor înțelege ca fiind făcute la forma modificată sau completată a actului normativ respectiv ori la actul normativ care a înlocuit actul abrogat.

⁵ În cazul în care debitorul nu are un rating atribuit de o agenție internațională de rating sau de o bancă din țara sa, EximBank poate atribui un rating pe baza informațiilor disponibile publicului în țara debitorului.

LISTA
țărilor cu riscuri nonpiață

Țările cu riscuri nonpiață sunt toate țările care nu sunt înscrise în tabelul următor:

Uniunea Europeană	State membre ale Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE)
Austria	Australia
Belgia	Canada
Bulgaria	Islanda
Cehia	Japonia
Cipru	Noua Zeelandă
Danemarca	Norvegia
Estonia	Elveția
Finlanda	Statele Unite ale Americii
Franța	
Germania	
Grecia	
Irlanda	
Italia	
Letonia	
Lituania	
Luxemburg	
Malta	
Olanda	
Polonia	
Portugalia	
Slovacia	
Slovenia	
Spania	
Suedia	
Ungaria	
Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord	

Prezenta listă se revizuieste ca urmare a deciziilor Comisiei Europene ce sunt publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind modificarea Metodologiei de stabilire a prețurilor pentru energia termică livrată în SACET din centrale cu unități de cogenerare care nu beneficiază de scheme de sprijin pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență, aprobate prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 111/2014

Având în vedere prevederile art. 76 alin. (3) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 și ale art. 14 alin. (2) lit. a) din Legea serviciului public de alimentare cu energie termică nr. 325/2006, cu modificările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) și ale art. 9 alin. (1) lit. x) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. I. — Metodologia de stabilire a prețurilor pentru energia termică livrată în SACET din centrale cu unități de cogenerare care nu beneficiază de scheme de sprijin pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 111/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 805 din 5 noiembrie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — ANRE aprobă prețul pentru energia termică livrată prin decizie a președintelui pe care o comunică operatorilor economici implicați până la data de 1 decembrie a anului în curs pentru semestrul I al anului următor, respectiv până la data de 30 iunie pentru semestrul II al anului în curs.”

2. La articolul 17, alineatul (2) se abrogă.

3. Articolul 29 va avea următorul cuprins:

„Art. 29. — (1) Semestrial, până la data de 31 octombrie, respectiv până la data de 31 mai, ANRE analizează evoluția prețului mediu al combustibilului, a prețului mediu al certificatului de CO₂ față de valorile luate în calcul la aprobarea prețului de referință al energiei termice, respectiv a coeficientului de variație a inflației.

(2) ANRE aprobă prin ordin al președintelui prețurile de referință actualizate pentru energia termică produsă și livrată din centrale de cogenerare, rezultate în urma analizelor prevăzute la alin. (1), până la data de 1 noiembrie, pentru semestrul I al anului următor, respectiv până la data de 1 iunie pentru semestrul II al anului curent.

(3) Prețul mediu al combustibilului luat în considerare la analizele prevăzute la alin. (1) este media ponderată a prețurilor raportate de producători conform contractelor încheiate cu furnizorii de combustibil pentru trimestrul IV, respectiv pentru trimestrul I, cuprinzând, după caz, componentele prevăzute la art. 17 alin. (3).

(4) Producătorii transmit lunar la ANRE, până la data de 30 a fiecărei luni:

a) prețul mediu al combustibilului majoritar și cantitățile consumate în luna precedentă, pentru capacitățile de cogenerare, diferențiat pe energie electrică, respectiv termică;

b) prețul mediu al combustibilului majoritar și cantitățile consumate în luna precedentă, pentru capacitățile de producere separată a energiei termice/electrice.

(5) Prețul mediu al certificatului de CO₂ luat în considerare la analizele prevăzute la alin. (1) pentru producătorii care au obligația achiziționării de certificate de CO₂ este:

a) pentru analiza efectuată până la data de 31 octombrie, cea mai mare valoare dintre media prețurilor realizate de producători în perioada 1 aprilie—30 septembrie a anului curent și media valorilor prezentate pe pagina web a pieței ICE ECX EUA Futures, din data de 30 septembrie, pe următoarele 6 luni;

b) pentru analiza efectuată până la data de 31 mai, cea mai mare valoare dintre media prețurilor realizate de producători în perioada 1 octombrie a anului precedent—31 martie a anului curent și media valorilor prezentate pe pagina web a pieței ICE ECX EUA Futures, din data de 30 aprilie a anului curent, pe următoarele 6 luni.

(6) Coeficientul de variație a inflației considerat la momentul calculării prețului de referință al energiei termice este cel înregistrat pe o perioadă de 12 luni, după cum urmează:

a) 1 iulie a anului precedent — 30 iunie a anului curent, pentru analiza efectuată până la data de 31 octombrie;

b) 1 mai a anului precedent — 30 aprilie a anului curent, pentru analiza efectuată până la data de 31 mai.”

Art. II. — Pentru analizele prevăzute la art. 29 alin. (1) din Metodologia de stabilire a prețurilor pentru energia termică livrată în SACET din centrale cu unități de cogenerare care nu beneficiază de scheme de sprijin pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 111/2014, cu modificările și completările ulterioare, efectuate pentru anul 2019, prin derogare de la art. 29 alin. (2), (3) și (5) din aceeași metodologie, astfel cum a fost modificată prin prezentul ordin, se aplică următoarele reguli:

1. ANRE aprobă, prin ordin al președintelui, prețurile de referință actualizate pentru energia termică produsă și livrată din centrale de cogenerare până la data de 15 noiembrie 2018, pentru semestrul I al anului 2019, respectiv până la data de 1 iunie 2019, pentru semestrul II al anului 2019.

2. Prețurile medii ale combustibililor luate în calcul se determină ca medie între:

a) prețurile medii raportate de producători pe perioada 1 iulie 2017—30 iunie 2018 și prețurile medii conform contractelor încheiate cu furnizorii de combustibil pentru trimestrul IV 2018;

b) respectiv prețurile medii raportate de producători pe perioada 1 mai 2018—30 aprilie 2019 și prețurile medii conform contractelor încheiate cu furnizorii de combustibil pentru trimestrul I 2019.

3. Pentru producătorii care au obligația achiziționării de certificate de CO₂, prețul mediu al certificatului de CO₂ luat în calcul se determină ca medie între:

a) prețul mediu raportat de producători în perioada 1 iulie 2017—30 iunie 2018 și media valorilor prezentate pe pagina web a pieței ICE ECX EUA Futures, din data de 30 septembrie 2018, pe următoarele 6 luni;

b) respectiv prețul mediu raportat de producători în perioada 1 mai 2018—30 aprilie 2019 și media valorilor prezentate pe pagina web a pieței ICE ECX EUA Futures, din data de 30 aprilie 2019, pe următoarele 6 luni.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Dumitru Chiriță

București, 1 noiembrie 2018.

Nr. 184.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 097945